

Forårssang

Carl Nielsen / Tekst: Marinus Børup
efter Morten Børups In vernalis temporis

Ikke langsomt, men dog hymneagtigt

S
A

1. Vå - ren, vå - ren er i brud! Fry - de - ful - de kom - me!
2. Mark ved mark har blom - ster - bal. Lun - dens grøn - ne gem - mer
3. Tak for al Guds kær - lig - hed! jub - ler land og hav - glans.

f

T
B

Fry - de - ful - de kom - me!
Lun - dens grøn - ne gem - mer
jub - ler land og hav - glans.

5

„Svit svi - vit!“ hør sva - lens bud: „Nu er kul - den om - me!“
tril - rer lydt af fug - le - kald hør de sø - de stem - mer!
Jor - den, hvil - ken her - lig - hed! dog af Hans kun af - glans!

T
B

9

A - ger, mark og e - ge - lund våg - ner sødt af vin - ter - blund -
Bug - ten blin - ker langt, langt ud. Luf - ten blå - ner, glemt er slud.
Rørt af Ham er al - le ting, op - pe, ne - de rundt om - kring,

T
B

13

ny - født ver - den strå - ler! Livs - kraft ild - ner krop og sind,
Dug - gens tå - rer smi - ler. Lys og let for - dam - per sky.
frem i far - ver svul - met. Selv Han min - dre lig - ner dem,

p

T
B

17

cresc. *rall.*

hver en po - re su - ger ind vår i ful - de skå - ler!
So - len strå - ler: bugt og by varmt i vår - lys hvi - ler.
end en vår, der strå - ler frem, lig - ner vin - ter - mul - met!

T
B